

آیا از پس یک کشور بر می آید؟!

وضعیت کاندیداها: خونه ندارم، ماشین ندارم!

برای بررسی پدیده محرومیت کاندیداها لازم است به برخی اظهارات این روزهایشان در کنار مسئولیتهایی که تاکنون داشته‌اند، توجه و سوال شود این کاندیداها که نتوانسته‌اند شرایط یک زندگی معمولی مانند مسکن و اتومبیل را برای خانواده خودشان مهیا کنند، چطور وعده‌های ناب به مردم می‌دهند؟

به گزارش سایت خبری پرسون، «یک پراید دارم»، «مستاجرم و خانه ندارم»، «خودرو ندارم اما همسرم یک خودروی ایرانی دارد»، «برادرم خانه ندارد» و... . جملات دیگری که کاندیداها در این روزها برای ارائه ساده‌زیستی و داشتن زندگی در سطح متوسط رو به پایین، مطرح می‌کنند.

خودرو ندارم!

ابراهیم رئیسی: «منزل من ۱۴۰ متر است و خودروی شخصی ندارم؛ ولی همسرم یک خودروی ایرانی دارد». او اکنون رئیس قوه قضائیه و عضو حقیقی مجمع تشخیص مصلحت نظام است. رئیسی پیش از این تولیت آستان قدس رضوی، دادستان کل کشور، عضو مجلس خبرگان، معاون اول قوه قضائیه، رئیس سازمان بازرسی کل کشور، دادستان کرج و همدان و... بوده است. در حالی که عنوان شده خودروی شخصی ندارد اما روز گذشته عنوان کرده بود: «من به جوانان گفته‌ام که آنها ازدواج کنند، ما هم ساخت مسکن برایشان را از همان روز نخست دولت پیگیری می‌کنیم و فکر می‌کنم بشود طی ۴ سال ۴ میلیون واحد مسکونی ساخت.» اگر نداشتن خودرو به دلیل هزینه آن باشد، باید از این کاندیدای ریاست‌جمهوری سوال کرد که چگونه در شرایطی که پس از این همه سال خدمت که در بخش‌های مختلف مدیریتی داشته است، هنوز نمی‌تواند یک اتومبیل شخصی برای خودش تامین کند؛ اما وعده ساخت مسکن می‌دهد. البته کاندیداها دلایلی برای این وضعیت خودشان دارند، ولی جامعه تصور دیگری می‌کند.

رضایی خانه ندارد

محسن رضایی، کاندیدای دیگری است که برادرش گفته او «در منزل سازمانی ساکن است و منزل شخصی ندارد و هنوز اجاره پرداخت می‌کند.» از سوی دیگر این کاندیدا وعده داده به زنان خانه‌دار حقوق می‌دهد و یارانه را به ۴۵۰ هزار تومان خواهد رساند! محسن رضایی خود را اقتصاددان می‌داند و بارها به تحلیل مسائل اقتصادی و مالی در کشور پرداخته که وعده یارانه ۴۵۰ هزار تومانی شاید نتیجه بررسی‌های اقتصادی او باشد؛ اما این سوال در اذهان عمومی وجود دارد که چرا محسن رضایی که مدعی حل مشکلات کشور است، هنوز نتوانسته خانه‌ای برای خود و خانواده‌اش خریدار کند تا ناچار نباشد سال‌ها در خانه‌های سازمانی زندگی کند. او دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام و عضو حقیقی مجمع تشخیص مصلحت نظام است. پیش از آن هم نخستین فرمانده سپاه بوده و مشاغل دیگری هم داشته که به نظر می‌رسد با یک برنامه اقتصادی می‌توانسته دارای منزل شخصی باشد تا وعده‌های اقتصادی انتخاباتی او قابل‌باورتر شود!

جلیلی هنوز پراید دارد

سعید جلیلی هم شرایط مشابه محسن رضایی دارد و خودش می‌گوید: «خانه‌ام ۱۲۵ متر است اما الان در خانه سازمانی اسکان داریم؛ چون بزرگ‌تر است. خودروی من پراید است.» جلیلی مدت‌هاست خودروی پراید را به عنوان برند و نشان خود معرفی می‌کند. اما آیا جلیلی بودجه‌ای برای خرید اتومبیلی جز پراید ندارد؟ او می‌گوید در سال ۸۰ یک میلیون تومان وام گرفته که در محاسبه با ارزش پولی سال ۱۴۰۰ مبلغ چندان زیادی نیست. او در انتخاب ریاست‌جمهوری سید غذایی با ۱۳ قلم کالا را به مردم وعده داد که پس از طرح این موضوع بسیاری این سوال را مطرح کردند رئیس اداره بازرسی وزارت خارجه، معاون اداره اول آمریکا در وزارت خارجه، معاون اروپا و آمریکای وزارت امور خارجه، دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران در گذشته که اکنون در شورای عالی امنیت ملی، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام و عضو شورای راهبردی روابط خارجی است نتوانسته با درآمد خودش اتومبیل بهتر بخرد یا نیازمند وام یک میلیونی نباشد. این سوالات در باور جامعه نسبت به تحقق وعده انتخاباتی جلیلی تردیدی ایجاد کرده است.

زاکانی ماشین ندارد

علیرضا زاکانی، کاندیدای دیگری است که تصور می‌کند اگر با سال‌ها کار و دریافت حقوق مناسب نتوانسته امکانات لازم را تهیه کند پس شخصیت مردمی است و رای می‌آورد. خودش می‌گوید: «دو واحد ۹۵ متری در خیابان ایران تهران داریم و همسرم یک‌خانه ۷۵ متری در پردیسان قم دارد، کل دارایی ما همین است و چیزی غیر از این ندارم، خودرو هم ندارم.» پس حقوق زاکانی چه شد. این کاندیدای ریاست‌جمهوری توضیح داده است که «هیات علمی‌ها بالغ بر ۲۰ میلیون تومان می‌گیرند اما من میزان هزینه‌کرد برای زندگی‌ام یعنی ۴/۵ میلیون تومان برای هزینه‌های منزل به خانم می‌دهم البته هزینه آب، برق، گاز و تلفن بر عهده من است. مابقی حقوق را صرف کار خیر و امور انقلابی می‌کنم.» آیا به‌راستی صرف سه‌چهارم خود می‌تواند توجیه‌کننده خرید منزل در خیابانی شلوغ و نداشتن اتومبیل باشد؟ پس از این اظهارات زاکانی برخی این سوال را داشتند که آیا تضمینی هست در صورت ریاست‌جمهوری او، بودجه مملکت چنین مصرف نشود؛ یعنی بودجه به‌جای آنکه صرف سازندگی کشور شود، در اختیار مدعیان قرار گیرد؟

